

Församlingsbrev 21 april 2021

<https://equmeniakyrkan.se/gunnarskog/>

Insamling till nationella arbetet

Den 25 april är det bön- och insamlingsdag för det nationella arbetet inom Equmeniakyrkan. ”Där två eller tre är samlade i mitt namn är jag mitt ibland dem” säger Jesus i Matt 18:20. Varje församling, oavsett hur stor eller liten, är en plats där vi kan möta honom.

Se mer info om insamlingen på

<https://equmeniakyrkan.se/ge-en-gava/tvaellertre/>

Pilgrimsvandring

Tycker du om att vandra i skog och mark?

Nu kör vi igen - 7 söndagsförmiddagar under sommarhalvåret går vi olika kortare vandringsleder (3-6 km) inom kommunen, och funderar tillsammans över Pilgrimens sju nyckelord. Första tillfälle är 25/4, samling Årbottens missionshus 09.30. Se bifogat dokument för mer info.

OBS! Enligt folkhälsomyndighetens restriktioner får vi endast samlas 8 personer i grupp. Därför om vi blir fler än 8 delas vi in i grupper och håller avstånd.

Bibelstudium (digitalt möte)

Följande två tillfällen är de sista bibelstudierna för denna gången, 22/4 och 6/5 kl 19, Anmälan görs till Eddy via mail:

eddy.alexandersson@gmail.com.

Skänk material till Kongo

Det kommer finnas möjlighet att skänka material till behövande i Kongo. Det handlar bland annat om babypaket, lakan och handdukar, förbandsmaterial samt idrottsutrustning. Mer info ang vad och hur man kan skänka finns på

<https://equmeniakyrkan.se/vart-arbete/internationellt/engagera-dig-internationellt/sjukvardsmateriel/>

Man kan lämna material till Anki Årlén vid Lydias i Arvika, Kyrkogatan 34.

Bönelista

Vi har en bönelista med personer som vi ber för i våra gudstjänster. Kom ihåg att fortsatt be och tänka på de som är med på listan.

Böneschema

Inom Equmeniakyrkan i Region Svealand finns ett böneschema där vi ber för varandra i församlingarna inom Regionen. Denna vecka ber vi för Johanneskyrkan Kumla och Equmeniakyrkan Visnum.

”Gud kan vittna om att jag ständigt nämner er i mina böner.” Rom 1:9 Liksom Paulus har vi förmånen att bära varandra i bön inför Gud. Församlingar och Equmenia föreningar hör ihop. Förbön är en kraftkälla men också ett uttryck för omsorg.

Förslag på en enkel bön. *”Gud vår skapare, tack för vad du gör genom din kyrka. Tack för alla församlingarna och Equmeniaföreningarna i vår region. Vi ber idag särskilt om din välsignelse över Jesus Kristus, vår broder och vän, kom var vårt centrum. Du heliga Ande vår hjälpare, tack för vägledning och närvaro. Kom med din kraft och hjälp till dessa församlingar och föreningar vi har nämnt. Hjälp oss alla växa i tro och dela med oss av den nåd och kärlek som strömmar mot oss. Amen.”*

Den gode herden

Hes 34:11–16, 1Pet 2:22-25, Joh 10:1–10, Ps 23

På min första tjänst som pastor hade jag en äldre dam som bodde på ett sjukhem. Det var mycket svårt att höra vad hon sa, för hon pratade väldigt tyst. Jag tyckte att det var jobbigt att hälsa på henne. En gång när jag kom dit så visade hon en papperslapp där det stod Den gode herden Ps 23. Vill du att jag ska läsa den? Hon nickade och jag läste. Nästa gång höll hon upp samma papperslapp och jag läste. Tredje gången undrade jag om jag skulle läsa något annat bibelställe, men då ruskade hon på huvudet. Därefter läste jag Ps 23 varje gång. Jag tyckte nog att det var lite torftigt, men samtidigt enkelt att göra. Många år senare insåg jag att hon kände igen Den gode herdens röst när han ropade på henne och han ropade på henne med hennes eget namn. Hon var sedd av Livets Herre, hon var ett du. I hans ögon var hon älskad och utvald trots sina, mänskligt sett, ytterst begränsade möjligheter.

Jesus säger att fåren känner hans röst och följer honom. Ett sådant får vill jag vara, men ändå tappar jag bort mig ibland. Går min egen väg och kommer bort från flocken, lyssnar på andra röster som låter intressanta och spännande. När man kommer vilse i tillvaron blir det extra viktigt att lyssna in den gode herdens

röst, att sortera bort bruset så att den sanna rösten blir tydlig och klar. Vi människor vill inte så gärna liknas vid får, men tänk vad lätt vi har för att springa i väg lite planlöst och inbilla oss att friheten är det bästa. Egentligen är det uppenbart att vi behöver en herde som kan se lite längre och som vet vad vi behöver.

För ett år sedan pratades det mycket om att försöka uppnå flockimmunitet, nu har det inte hörts alls, men det har blivit tydligt att vi är beroende av vår flock. Vi saknar att få mötas och vi är svältfödda på riktiga levande möten. När ska vi få träffas igen? När vi inte kan göra som vanligt är det lätt att komma av sig, bara vänta. Vi har visserligen lärt oss en hel del om digitala kontakter, men de är och förblir i de flesta fall, surrogat. Bättre än ingenting, men inte på riktigt. Hur gör vi så att vår väntan blir kreativ? Vad kan vi ta med oss till den nya tiden efter pandemin? Jag tror att det handlar om att lyssna in den gode herdens röst. Kom ihåg att generation efter generation kallar han på oss och känner oss vid namn. Vid vårt eget namn.